

مىژووى سؤفىگه رى و قؤناغه كانى په ره سه ندنى

History of Sufism and its stages of development

مامؤستای يارىده ده ر سمىه نجىب خلىل

به شى كوردى / كولىژى زمان / زانكوى سه لاهه ددىن

پوخته

معلومات البحت

سؤفىگه رى بابه تىكى روى زىندوو كه له كؤنه وه زؤربه رى
ناىن و ناىنزاو ته نانه ت قوتابخانه فه لسه فىه كانىشى به خؤيه وه سه
رقال كرووه. ئامانجى سؤفىگه رى پاك كردنه وه روى روحه له به لغ و
چلكى ناخ و له كؤتايشدا رزگار كردنىه تى له قه فه سى جه سته رى
مرؤقدا. ناىنى ئىسلام بايه خىكى زؤرى به م بابه ته داوه، بؤيه مىراتى
سؤفىگه رى كارىگه رى كه به رچاوى كرووه ته سه ر ره وتى ئه ده بىات
و فه ره نكى نه ته وه موسلمانه كان.

له م باسه دا به ووردى باس له قؤناغه كانى سه ه لدان و گه
شه كردن و په ره سه ندى سؤفىگه رى ئىسلامى كراوه، بؤ ئه م مه به
سته ش مىژووى سؤفىگه رى دابه شى چه ند قؤناغىك كراوه له وانه
(قؤناغى سؤفىگه رى زاهىدانه، قؤناغى سؤفىگه رى عاشقانه،
قؤناغى سؤفىگه رى فه لسه فى، قؤناغى سؤفىگه رى ئه ده بى). هه روه
ها له به ر پؤشناىى ئه م دابه شه كردنه ش خه سلته باوه كانى هه رىه ك له
م قؤناغانه ش خراوه ته پروو..

تارىخ البحت:

الاستلام: ٢٠١٨/١٢/٢٤

القبول: ٢٠١٩/٣/٢٥

النشر: ربرىع ٢٠١٩

Doi:

10.25212/lfu.qzj.4.2.6

الكلمات المفتاحىة:

Sufism, living
spiritual, occupied,
religions, purify,

Muslim
nations, mystical

Ascetic,
philosophical,

پىنشەكى

سؤفىگەرى يەكپكە لە بەرزترىن و شكۆدارترىن لايەنى فەرھەنگ و كلتورى ئىسلامى. راستى سؤفىگەرى پەيوەندى بەخەسلەتى ئىلاھىيە و ھەيەكە لە مەرئودايە و لە كەردارى سؤفیدا رەنگ دەداتە و ھەوى ئەو ھى كە پەيوەندى بە تىن لەگەل پەروەردگارىدا دروست دەكات.

ھاوبەشى و لىكچوونى سؤفىگەرى ئاين و ئاينزاو تەنانەت قوتابخانە فەلسەفىيە كانىش بەلگەى ئەو ھىيەكە ھەموويان ھەلقولوى يەك سەرچاوەن، ياخود لە يەكتىريان لەوى دىكەى وەرگرتو، بەلكو دە كرپت بوترىت سەرچاوەى ھەرىەكيان جىاوازەو لايەنى ھاوبەشيان زوھدە، كۆتايى زوھدىش سەرەتاي سؤفىگەرى ئىسلامىيە، كە لە زۆربەى ئاين و ئاينزاكاندا وەكو سەرچاوەى پاككردنەو ھى روح و جەستەمامە لى لەگەلدا دەكرپت.

راستە لە كۆتايىيەكانى سەدەى دووھى كۆچىدا زاراوھى سؤفىگەرى سەرىھەلدا، بەلام سەرچاوە سؤفىگەرى ئىسلامى قورئان و فەرموودەيە و لەسەردەمى پىغەمبەرىشدا (د.خ) ھەبوو. راستە پىغە مەبر (د.خ) سؤفى نەبوو بەلام بەتەواوى ئاگەدارى لايەنى كارەكى و تىورى سؤفىگەرى بوو و لەگەل ھە ندىك لە ھاو ھەلانىدا لە بارەيە و ھەدواو. دواتر زاراوھى سؤفىگەرى برأ بە بالاي گروپىك لە زاھىدانى ئىسلام و دوابەدواى ئەو ھى بە پى گۆرانى بارى سىاسى و كۆمەلەيەتى سؤفىگەرىش لە قۇناغىكە و ھى پى ناو ھە قۇناغىكى دىكە.

دهستنىشانكردى مېژووى سهره لدانى هه ندىك بابته زانستى مرؤفايه تى كارىكى ئاسان نىيه ، به تاييهت سؤفيگه رى كه يه كېكه له و بابته روه حيانه يكه په يوه ندى به دهر وونى مرؤفه وه هه په . پيره دهره ختى سؤفيگه رى ره گى كوتاهه ته ناخى خاكى زوره يى ئاينه كان و خوراكى لى وه رده گرئت، هه رنه مه شه كه واى كر دووه سؤفيگه رى به دلى ئاين بنا سرئت، بيگومان هيج ئاينيكيش به بن دل نه بووه ناشيبت. ئه مه وىرپاى ئه وه يكه ژيانى زوره يى پيغه مبه ران و نيردر اوه ئاسمانى و نوينه رى ئاين و ئاينزاكان به شيويه زاهيدانه بووه، كه زوه ديش سهرچاوه ي سؤفيگه رى به . له لايه كى ديكه شه وه هاوئامانجيان له رزگار كردي مرؤفه له كوؤت و به ندى نه فس و گه يشتنه به ره هايبى ته واو، كه ئه مه ش ئه و تيوره يه كه به نه ماى ره فتارى سؤفيگه رى له سهر دامه زراوه، چونكه پيپان وايه (مرؤف له دوو جيهان پيكاها توه: جيهانى جهسته و جيهانى گيان، كه له رپگه ي سؤفيگه رى به وه به كوؤش و راهينان ده توانرئت شيشه كانى قه فه سى جهسته بكرئنه وه تاوه كو گيان ره هايبت) (خليف، 1975، ص 4-7). له به رنه وه ي چوارچيويه باسه كه ي ئيمه سؤفيگه رى ئىسلاميه بويه ليره دا هه ولده رئت تيشك بخريته سهر مېژووى سهره لدان و گه شه كردي سؤفيگه رى ئىسلامى.

يه كه م: قوناغى سهره لدان و گه شه ي سؤفيگه رى يا خود (سؤفيگه رى زاهيدانه)

له سه ده ي يه كه مى مېژووى ئىسلامدا موئلمانه كان به گشتى ئه هلى ئاين و خواپه ره ستى بوون و ژيانىكى زاهيدانه يان هه بووه، بويه به پيويستيان نه زانويه ناوئيكى تاييهت بنين له و كه سانه يكه خؤيان بى به ش كرديو له خو شيه كانى ژيان و به قوولى و به قورسى خه ريكى خوا په ره ستى بوون.

راسته پيغه مبه ر (دخ) سؤفى نه بووه به لام ژيانىكى سؤفiane ژياوه و به وورديش زانيارى له سهر سؤفيگه رى هه بووه، به لام لاي هه مووكه س نه يدركاندووه. بؤنموونه ((حذيفه بن يمان كه زورجار باسى واتاى وىژدانى و نه ئينه ده روونيه كانى ده كرد، كه لپيان ده پرسى ئه مه ت له كوئيه هيناهه؟ ده يگوت: له پيغه مبه ر فير بوومه و خه لكى له باره ي خپريان لى ده پرسى كه چى من هه ر له باره ي شه ره وه ليم ده پرسى تا ئه م زانسته ي پى به خشيم)) (شوان، 2014، لا 45)، بويه ئه وان يكه نزيك له پيغه مبه ر (دخ) ژياون شيواى ژيانيان زور نزيك بووه له شيواى ژيانى ئه و و (پيپان و تراوه هاوه لانى پيغه مبه ر، دواى ئه وانيش له سه ده

مجلة قهلاى زانست العلمىة

مجلة علمىة دورىة محكمة تصدر عن الجامعة اللبنانىة الفرنسىة - اربىل، كوردستان،
العراق

المجلد (٤) - العدد (٢) ، ربيع ٢٠١٩

رقم التصنيف الدولى: ISSN 2518-6558 (Print) - ISSN 2518-6566 (Online)

ى دووى هىجرى ئه وانىكه گفوتوگۇيان له گه ل ئه و هاوه لانه دا كر دووه به (تابعين) شوينكه وته ناوبراون، ئه وانى دووى شوينكه وته ش به (اتباع التابعين) ناسراون. دواترئش خه لكى جياواز بوون و پله و پايه كانئش جيا بوون وه كوومه لئيك به زاهيد و كوومه لئيكئش به عابيد ناسران. دوا به دووى ئه مئش شه رىعته و ته رىقه ت هاتنه ناساندىن) (ترجمه ريساله قشبرىه، ص 24) به لام له م سهرده مه دا هئچ ((كئبئىكى عه قئده و فئقه و ئه و بابه تانه مان نئبه)) (حه مه غه رىب، 2018، لا 99) و كه سئش به سوئى نه ناسراوه. هه رچه نده (هه ژاره كانى ئه هلى صفه زياتر له وانى دئكه خه رىكى زوه دو خواپه ره سئى بوون، به لام له سهر بنه ماى ترس. واته ترس هه موو ژيانى ته نى بوون، ترس له خواى تؤلله سئىن، ترس له دوژه خ، ترس له روژى دوابى..... هئد ئه م جوهره روانگه يه ش به ره و گوشه گئرى و خو به ده سته وه دان و به رامبه ر به وئسى خوداى بردىن) (فروهر، 1386، ص 88) كه ئه مه ش كوئترئىن جوئرى سوئىگه رى ئىسلاميه. بوئده كرئت بوترئت ئه گه رچى له سه ده ى يه كى هئجرئدا ناوى سوئى و سوئىگه رى به دئنا كرئت، به لام (خه لكانئىكى سوئى هه بوون له ژئر چه تئرى ناوى سوئىدا نه بوون، له وانه ش حه سه ن به صرى و وهئسى قه ره نى) (نژاد، 1366، ص 95).

سوئىگه رى به ماناى پابه ند بوون به نه رئتى تائبه ت له پال شه رىعه تدا له سه ده ى دووه مى كوچى ده سئى پئكرد. واته دووى به سه ر جوونى سه رده مى خوله فاى راشدىن به تائبه ت له كو تائبه كانى سه ده ى يه كه مى كوچى چونكه له لايه ك هه ندىك له موئلمانه كان تئكه ل به ده سه لآتى سئاسى بوون و بايه خيان به دونياو خوئشئبه كانى ده دا، كوومه لئىكى دئكه كه دواتر به سوئى ناوبران له گه ل ئه دوؤخه دا نه ده گونجان و روو به رووىان ده بوون وه. له لايه كى دئكه ش رزگار كرئنى مئله تان و به موئلمان كرئنىان هوكارئىكى دئكه ى سه ره لئدانى سوئىگه رى بوو. چونكه له سه ره تادا سوئىگه رى ((ده روويه ك بوو بوؤ ده ر بئىنئى ناره زابى و به ره ه لئستكارى له دئى بارى سئاسى و كوومه لايه تى و گه نده لئى باو)) (وه سمان، 2014، لا 133) يه كه م كه سئش كه به سوئى ناسرا (ئه بو هاشم كوفى بوو) كه نه رئت و سلوكى سوئىگه رى به خه لكى ناسان دووه. سوئىان سورى كه سوئىه كى ناسراوى سه رده مى خوئبه تى له م باره يه وه و تو به تئى: ((نه مده زانى سوئىگه رى چئبه تاوه كو ئه بو هاشم سوئىم بئىنئى)) (جامى، 1366، ص 31)

سوئىگه رى سه ده ى دووى كوچى سوئىگه ربه ك بوو ده قاو ده ق په رپه وى ئابن و شه رىعه تى ده كرد، بوئه هه ندىك جار به (سوئىگه رى شه رى) ئش ناوبراوه. چونكه به لگه كانئان به ئايه تى قورئانى و فه رمووده پئش ئه ستور بووه ز بوؤ نموونه ئه و فه رمووده به ى كه له سه ر زارى ئئمامى عومه ر گئردراوه ته وه

مجلة قهلاى زانست العلمية

مجلة علمية دورية محكمة تصدر عن الجامعة اللبنانية الفرنسية - اربيل، كوردستان،
العراق

المجلد (٤) - العدد (٢) ، ربيع ٢٠١٩

رقم التصنيف الدولي: ISSN 2518-6558 (Print) - ISSN 2518-6566 (Online)

و تبيدا پلهى سؤفييه كان له رۆژى دوايدا ديارده كات ((به راستى له ناو بهنده كانى خوادا كۆمه لئيك ههن نه پيغه مبه رن نه شه هيدن، به لام پيغه مبه ران ئيره بيان پى ده بن، به كئ عه رزى كرد ئه وانه كين؟ كرده وه بيان چييه؟ پيغه مبه ر (د.خ) له وه لامدا فه رموى ئه وانه چهند كه سانپكى ئۆمه تى منن كه له بهر خوا، خواو يه كترين خۆشه ويۆت و ناوچاوانيان نوورى لى ده بارئ و له ورۆژهدا كه خه لك زۆر له عه زابى خوا ده ترسن ئه وانه هيچ خه فه تبيان نيه و، كاتيك خه لك مه جزوون و خه مبان ئه وان بن غه م ده بن)) (شه لماس، 1991، لا 10) يا خود له فه رمووده يه كى ديدا هاتوو (من عادى لى وليا فقد اذنته بالحرب) ئه مه ش به لگه ي پالپشتيه بؤ سؤفييه كان. به لگه ي ئايه تى قورئانيش زۆرن كه پالپشتى نه ربتى سؤفيه كان ده كن، له وانه : له سورته تى يونس دا هاتوه ((الا ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون)) (شه لماس، 1991، لا 10) ديسانه وه خواى گوره له ئايه تيكى ديكه دا مه دحيان ده كاو ده فه رمويۆت: ((لهم بشرى فى الحيات الدنيا وفى الآخرة لا تبديل لكلمات الله ذلك هو فوز العظيم)) (شه لماس، 1991، لا 10) بؤيه له م قۇناغه دا سؤفيه كان سه له فيش بوون، واته شاره زاييه كى ته واويان هه بوو له باره ي شهرع و قورئان و فه رمووده وه. بؤ نمونه (عه بدولالى ئه نسارى كه دواتر قوتابخانه ي سؤفيگه رى خوراسانى دامه زران، فه رمووده ناسپكى گه وره بوو، هه روه ها سه د مه قامى روحى ته سه وفى له قورئاندا ده ره ين او وه. ئيبين ئه لقيه ميش به هه مان شيوه ي ئه و بووه و دواتر ئه ويش قوتابخانه ي قيه ميه ي دامه زران دووه (حه مه غه ريب، 2018، لا 103). ئه م به كيتيبه ي ئيوان شه ريعه ت و ته ريقه ت به رده وام بوو تاوه كو سه ده ي ستيه مى كۆچى و سه ره له داني سؤفيگه رى فه لسه فى.

سه ره تا سؤفيگه رى له به غدا سه رى هه لداو دواتر گواستراوه بؤ خوراسان و ناوچه كانى ديكه ي ولاتان. بؤيه ((نيوه ي دووه مى سه ده ي دووى كۆچى سه رده مى گه شه ي سؤفيگه ريبه له به غدا. له سه رده مى خه ليفه مأمون بوو كه ژماره يه ك له زاهيده كان به سؤفى ناسران..... هه روه ها يه كه مين خانه قاى سؤفييه كان له م سه رده مه دا له لايه ن (ميرى ته رسا) له ره مله ي شام بيناكران)) (يوسف پور، 1395، ص 32) دوايه دواى ئه مه ش وه كو نه ريتيك له زۆربه ي شاره كاندا ته كه به و خانه فاكان بيناكران و بوونه شوپنى كۆرو كۆبوونه وه ي سؤفيه كان و تيدا رپنمايى شه رعى و سؤفيانه ي خه لكيان ده كرد.

دياترين سؤفيه كانى ئه م قۇناغه: (ابو هاشم صوفى (وه فاتى 179ه)، سوفيان ثورى (وفاتى 161ه)، رابعه عدويه (وفاتى 185ه)، ابراهيم ادهم (وفاتى 162ه)، مالك دبنار، داود طائى (وفاتى 165ه)،

بلخى (وفات 174هـ)، فضىل عىاض (وفات 187هـ)، معروف كرخى (وفاتى 200هـ) (سجادى، 1392، ص50).

كه سؤفىگه رى ئه مانه پىكه تىبوو له (تهوبه و هرع، و صبر-ئارامگرتن، توكل-پشت بهستن به خودا له هه موو دؤخىكدا، رضا- په زامه ندى له سهر هه موو شتىك كه خودا برپارى له سهر دابىت، و جىهادى نه فس). سؤفبه كانى ئه م قؤناغه سؤفىگه رى بان به روحى ئىسلام له قه له م داوه و به ئاوى شه رىعته په روه رده بان كرده و (له و برپاوه دا بوون كه سؤفىگه رى زىانه وه وى روحى سوننه تى ئىسلامىيه و له هه رجىبه كه كه ئه م روحه بىشكوپت به و ئه نذازه به ش ئىسلام سه بارته به رپه وش و زىان و چالاكى مه عنه وى نمونه يى دهره وشىته وه و به پىچه وانه شه وه) (NURBAKHS, 1981, P.16)

هه رچه نده ئه م قؤناغه به سؤفىگه رى زاھىدانه ناسراوه چونكه سؤفبه كان به زوه دهنستان پىكرد، به لام دواتر به ته و او سئورى نىوان زوه د سؤفىگه رى دىار كراو لىك جىاكرانه وه. سوه ره وهردى له م باره يه وه ده لىت: ((سؤفىگه رى نه زوه ده و فقر، به لكو ناوپكى كو كراوه ماناى زوه د فقره له گه ل ئه و تايبه ت مه ندىبانه يكه پىاو به بى ئه و نه بىته سؤفى، ئه گه رچى زاھىدان فقير بىت)) (سهروردى، ص283) ئه م هه ش واته ئىتر سؤفىگه رى خاوه نى نه رىت و رىسائى تايبه ت به خوئى بووه كه له زوه د هه ژارى جىاكر دوه ته وه. هه ر ئه م جىاوازيه ش واىكرد كه زاراوه ي سؤفى و سؤفىگه رى دهر كه وىت و بچه سپىت. هه روه ها جىاوازىش كرا له نىوان هه رسئى زاراوه ي (زاھىدو عابىد و سؤفى) ¹ دىارترىن جىاوازى نىوان زوه د سؤفىگه رى كه له زؤربه ي سهرچاوه كاندا ئاماژه ي پىكراوه ئه وه يه كه سهرچاوه و بنه ماى خوا په رستى لاي زاھىد ترسه (واته ترس له سزائى خوا، ترس له دؤزه خ، ترس له رؤژى قىامه ت....) و له هه مانكا تىشدا چاوه رپئى پادا شتىشه، به لام بنه ماى خوا په رستى لاي سؤفى ناسىن و خو شه وىستى په روه ردىگار به بى به رامبه رو دنلئا بوونه له سؤزو به زه يى خودا، واته ((زاھىد له خه شم و تورپه يى خودا ده ترسىت، به لام سؤفى دنلئا يه له لوتف و كه رهم و ره حمه تى خودا)) (الفاخورى، ص248).

له م قؤناغه دا هه روه كه چؤن كئىبى تايبه ت به فىقه و كه لام نبىبه به هه مان شىوه ش كئىبى تايبه ت به سؤفىگه رىش نبىبه، بؤيه (خوئىندنه وه شىه رى حال و زىان و گوزه رانئى سؤفبه كان له وتاره كانىاندا به

¹ زاھىد ئه و كه سه يه كه پشتى له دونىا كر دىت، عابىد شى ئه وه يه كه به قولئى و سه ختى سهرقالئى خوا په ره ستىبه به لام ته ركئى دونباى نه كرده وه، سؤفى پش ده به وىت له رپئى شه رىعته ت و ته رىقه ته وه له خودا نزىك بىته وه و بىناسىت.

دیده کرا، واته باسى عىشق و محبه تى ئىلاهى و یه کىتى بوون و فهنا له گوتهى سؤفیه کانى ئەم سهرده مهدا به ده گمه نىش به دىنا کرىت، ئەگه رىش باسکرا بىت بىگومان به و مانا یه نىبه که له سه ده کانى دواتردا ده بىنریت) (فروهر، 1386، ص 170) هه رچه نده بابه تى عه شقى ئىلاهى هه ر له م قؤناغه دا سه ره لدا و بنه ماى بؤ دانرا له لایه ن رابىعه ی عه ده وى که سؤفیه کى دىارى ئەم قؤناغه یه و ((ئەم ئافره ته رپۆلیکی بن و یینه ی هه بوو له وه رچه رخانى بىرى سؤفیه گه رى. چونکه له ناو موسلماناندا زوه دو ترس له خودا سه رچاوه ی سه ره کى سؤفیه گه رى بوون. بابه تى عه شقى ئىلاهى شتىکى دیکه بوو که رابىعه خستیه سه ر سؤفیه گه رى)) (نژاد، ص 96-97) ئىتر له ژىر کارىگه رى ئەم گوته یه رابىعه دا وه رزش و کردارى قورس له رپووى بايه خه وه به پله دوو دىت له بواری سؤفیه گه رى. له هه مان کاتىشدا سه ره لدانى ئەم چه مکه زه مینه خؤشکه ربوو بؤ سه ره لدانى هه ندىک چه مکى دیکه ی سؤفیه گه رى له قؤناغه کانى دواتردا. ئەم چه مکه کارى له بابه ته شه رعبه کانىش کرد، و تا ئەو راده یه ی که ((روح و ناوه رپۆکی ئە حکامى شه رىعه ت له رپوخسارو شپوه که ی گرنگتر بىت.)) (فروهر، 1386، ص 170) بؤنمون هه خه لکى یه کترىان هانده دا که له برى چوونه حه ج و عه مره یارمه تى هه ژاره کان و خاوه ن بىدا و بىستیه کان بدرىت.

دووهم: قؤناغى گه شه و بىگه یشتنى سؤفیه گه رى یا خود (سؤفیه گه رى عاشقانه)

ئەم قؤناغه له سه ره تى سه ده ی سىیه مى کؤچى ده ست پى ده کات تا وه کو ناوه رپاستى سه ده ی چواره مى کؤچى. سؤفیه گه رى له م قؤناغه دا بىى نایه قؤناغىکى نوپوه که سه ره تى بىگه یشتنى سؤفیه گه رى بوو. بىگومان ئەم سه ره تى به رده وامى ئەو بنه ما یه بوو که رابىعه ی عه ده وى داىنا. به لأم له و چوار چپوه یه دا نه ما یه وه و چه ندىن چه مک و زارا وه ده رکه وتن و زىاد کران بؤ سه ر خه رمانى سؤفیه گه رى .

تایبه ت مه ندىیه کانى ئەم قؤناغه ی سؤفیه گه رى:

1- زالبوونى لایه نى تیورى (نه زه رى) سؤفیه گه رى به سه ر لایه نى پراکتیکى (عه مه لى) دا:

له م قؤناغه دا زىاتر بايه خ به بىر کردنه وه ده درىت تا وه کو لایه نى وه رزشى جه سته یى و گىانى سه خت که سؤفیه سه ره تى بیه کان په ی ره وىان ده کرد. واته سؤفیه کانى ئەم سه ره ده مه (مه قام و کارى وه کو

زوهىو خواپهرسى سىخت و تهركى دونىا بههؤكارىك دادهنىن بؤ پاكبوونهوهنهوهك ئامانج و گهىشتن بهمه بهست) (فروهر، 1386، ص180-181) چونكه ئه مان بىر كرده و دىان بههؤكارو بنه ماى گهىشتنه ئامانج و مه بهست داده نا. بهمه ش لایه نى تیۆرى سؤفىگه رى زالبوو بهسه ر لایه نى كاره كى.

سؤفیه كانى سه دهى سبیه م پىیان و ابوو(ههروهك چؤن تىشكى هه تاو بهر زهوى دهكه وىت و به هؤبه وه شته كانى سه ر زهوى به ئاسانى ده بىنرىن، به هه مان شپوه به هؤى عه قلىشه وه مه عقولات و زانىارى له دلدا روناك ده بىت) (كاشانى، 1367، ص103) واته ئه گه ر له سه دهى دووه مدا دل شوینى سه رچاوه و شوینى يادى خوداو سؤفىگه رى بوو بىت، ئه وا له م قؤناغه دا عه قل ده بىته مه لبه ندى سؤفىگه رى. بهمه ش كؤمه لىك چه مك و زاراوهى فه لسه فى تىكه ل به سؤفىگه رى بوون كه ئه م كاره له لایه ن كه سانى شاره زا له بوارى فه لسه فه و سؤفىگه رى كرا. بؤ نموونه ذو النون المصرى(وفات 245-246) كه ((ویراى شاره زایى له زانستى فىقه و سؤفىگه رى له ریزى حه كىمه كانىش هه ژمار ده كریت، ئه و له یه كه مین ئه و كه سانه یه كه رؤلى هه بووه له تىكه لكردى سؤفىگه رى له گه ل فه لسه فه ی ئىشراقى و نه و ئه فلوتینى)) (یوسف پور، ص34) بىگومان ئه و بىرؤكه و چه مكه نوپىانه ی كه ده هاتنه ناو سؤفىگه رى به وه هه روا به رىكه وت و سه رى پىپانه نه بوو، به لكو به هؤى نزىكى و رىكه وتنى فكرى نپوان سؤفىگه رى و ئه و فه لسه فه و تیۆرانه وه بوو.

2- سه ره له دانى تاخم و گروپى سؤفىگه رى جىاواز:

دروست بوونى گروپ و تاخمى نوئ واته هه لوه شان وهى یه كىتى سؤفىگه رى. چونكه له م قؤناغه دا سؤفىگه رى روىكرده وهرگرتنى زانست و فه لسه فه جىاوازه كانى جگه له قوئان و فه رمووده و گه وره رابه رنى سؤفىگه رى، ئه مه ش به مه به ستى روو به روو بوونه وهى نه یارانى سؤفىگه رى و بلا بوونه وهى راو بؤچوون و نه رىتى تا بىهت به خؤپان زانىنى هه موو زانسته كانىان به پىو بىست زانىوه. (سجادی، ص56) بؤ ئه م مه به سته ش سوودىان له كتىبه وه رگىر دراوه كان وه رگرتووه، چونكه ((كتبى یؤنانى و سریانى و په هله وى، به تا بىهت به ره مه ی یؤنانى به كان كه له سه دهى دووه مى كؤچى، واته سه رده مى هارون ره شىد وه رگىر درانه سه ر زمانى عه ره بى و ئه م وه رگىرانه له سه دهى سبیه مدا گهىشته لوتكه)) (صفا، 1329-1331، ص56)

بههوى گواستننهوى زانىارىهكان بو سهر زمانى عهرهبرى و گهلاله بونىان له بىرو زه بىنى رۇشن بىرانى ته رىقهت و شه رىعهت، بو ههوى له دايك بوونى چه ندىن كىتب و لىكۆلېنه وهى سؤفىگه رى و فىقهو شه رىعهت له و سهرده مه دا. به مەش نووسىن و لىكۆلېنه وه سؤفىگه رى و عىرفانىيه كان بابەت و زانىارى ئايىن و كلتورى نه ته وه كانى دىكه يان تىكه ل بوو، ههروه ها بووه هوى له دايك بوونى زاراوهى سؤفىگه رى نوپى وه كو (يه كىتى بوون و يه كبوون و توانه وه... هتد) كه دواتر ئەم زاراوانه گۆمى پىاوانى شه رىعه تى شله قاند و دهنگى نارەزاىى به رزكردنه وه، به تاييهت له بارهى بابەتى (فنا فى الله و بقا فى الله) (صفا، 1329-1331، ص 57).

بابەتى يه كىتى بوون له سنوورى زاراوه دا نه مايه وه وه ههر زوو ته شه نهى كردو بوو به تىؤرىكى تاييهت. ئەمەش جىاوازى له نىوان سؤفىيه كان دروست كرد، چونكه كۆمه لىكىان بروايان به و تىؤره هه بوو و ئامانجى ، واته ئامانجىيان په يوه ندى به خودا ته نها مه به ست و ئامانجى له به رچاو بگرن (فروهر، ص 181) دياره ئەمەش به و مانايه نىيه كه ((سؤفى و سؤفىگه رى سه دهى دووه م به ته واوى فه رامۆش كراوه و ياخود له ناوچوو، به لكو راستىيه كهى ئەوه يه له وكاته دا كۆمه لىك به و په رى گهرم و گورپى و زه وق و سه لىقه وه په يرهى سؤفىگه رى ئەو سهرده مه يان ده كردو گروپى كىش له رووى سه برو سلوك وچۆن به تى بىر كردنه وه و گوته و رهفتاره وه هاوشى وهى سؤفىه كانى سه دهى دووه م بوون)) (صفا، 1332، ص 58-59) راسته سؤفى و سؤفىگه رى سه دهى دووه م به دوور بوون له بابە ته فه لسه فىه كانى وه كو يه كىتى بوون، به لأم ئەمەش ئەوه ناگه ىنيت كه زانىارىان له باره وه نه بووه، به لكو نه يانوىستوه له مپه ر بخره سه ر رپچكهى سؤفىگه رى زاھىدانه كه يان. (ماكدونالد)ى رۆژه لاتناسى به ناوبانگ كه جىى په نجهى له م بواره دا دياره و زور بايه خى به م بواره داوه، له م باره يه وه وتوويه تى: ((هه موو بىرمه نده موسلمانه كان باوه رپان به يه كىتى بوون هه بووه، به لأم هه ندىك له وان خويان هه لوه سته يان له سه ر نه كردوه.)) (فروهر، ص 188) چونكه ئە و جۆره سؤفىگه رى به لايانه وه جوانترىن جۆرى سؤفىگه رى بووه، كه هه لقولاوى ئايىنى ئىسلامه و به روحى ئەو ئايىنه يان له قه لأم داوه.

ههروهك چۆن شارى به غداد بنكهى سه ره كى سه ره لدانى سؤفىگه رى ئىسلامى بوو، چونكه ((جوانترىن سؤفىگه رى كه له گه ل روحى ئىسلامدا گونجاوه، ئەم سه ره تايه له به غداد وه سه ربه لداوه و پاشان گوازاره ته وه بو خوراسان)) (حه مه غرىب، 2018، لا 100) به هه مان شىوه ش بنكهى گۆران و وه

رچه رخانه كانى سؤفىگه رى سه دهى سىيهم بوو، چونكه له لايه كه وه كو بونه وهى ئه و رپژه زؤره بهى زاناىان و قوتابىانى فىقهو شه رىبعه ت كه له قوتابخانه و په پمانگا كانى ئه و شارده ا خه رىكى فىر كردن و خو پندن بوون، له لايه كى ترىشه وه مه لىبندى سؤفىگه رىش بوو، بؤبه ئه م شاره بىوه سه نته رى گف تو گوئى نىوان ئه م دوو به ربه وه هؤكاره ش كارى كرده سه ر ئىنگه رى رؤشكرى و فىكرى به غداد و ئاشناى فه لسه فهى يونانى و نه و ئه فلوتىنى كردن و سؤفىگه رىشى له زوه ده وه به ره و عىشق و مه عرفه برد. ئه مه ش رپگه خو شكه ر بووه بؤ پهل و پؤ لى بوونه وهى سؤفىگه رى و (دروست بوونى گروپ و تاخمى جىاواز كه هه ربه كه يان پىرو رابه رىك به رپوهى دهر دن، تا ئه وكاتهى شىخ و رابه ره كان به ته واوه تى به سه ر مورىده كاندا زال بوون و كارو كرده وه كانىان ده خستنه ژىر چاودى ربه وه و مورىده كانىان ناچار ده كرد كه له فه رمانى مور شىدىان دهر نه چن و په پره وى ياسا و نه رىته كانىان بكن. دهره نجامى ئه مه ش دروست بوونى ته كىبه و خانه قاكان بوو، كه ببوه مه لىبندى په روه رده و فىر كردنى مورىده كان، هه رچه نده مه به ستى هه موو رابه ره كان يه ك بوو- نزىك بوونه وه و گه شىتن به خودا (غنى، 1340، ص 58) به لام هه ربه كه يان ئه و رپگه بهى په پره و كردوه كه به لايه وه نزىكترىن رپگه بووه بؤ گه شىتنه ئامانج) (غنى، 1340، ص 58) دهره نجامى ئه م رپودا وانه ش سه ره لىدانى هه ندىك ته رىقه تى وه كو: محاسبىه (په پره و كارانى حارث بن اسد محاسبى)، طىفورىه (په پره و كارانى بسطامى)، قسارىه (په پره و كارانى حه مدون قسار)، سه لىه (په پره و كارانى سه ل بن عبده لى)، جونه يدىه (په پره و كارانى جونىدى به غدادى) لىكه وته وه. (كاضم پور، نقد صوفى، ص 35)

جىاوازيه كان ته نها له سنوورى ته رىقه ته كاندا نه مانه وه، به لكو تا ده هات زؤرترو زه قتر ده بوون. تا گه شىته رادهى دروست بوونى قوتابخانهى جىاوازي سؤفىگه رى و دروست بوونى ناكوكى نىوانىان. له م قؤناغه دا ته نانه ت جىاوازي له نىوان سؤفىگه رى ناوچه جىاوازه كانىش په يدا بوو ((به تاييه ت له نىوان خه لكى عىراق وخه لكى خوراسان. به مه ش سؤفىگه رى دابه شى سه ر دوو قوتابخانهى عىراقى و خوراسانى بوو، كه دواترىش سؤفىه عىراقىه كان رپوه روى سؤفىه خوراسانىه كان بوونه وه كه پىيان ده وتن مه لامه تىبه كان)) (گولپىنارلى، ص 241-242) ئه م ناكوكى و رپوه روى بوونه وه به بىبى تىبه رىبوونى كات زىاتر ده بوو تا واپلىه ات له قؤناغه كانى دواتر دا يه كترىان رهد ده كرده وه.

3- توخبوونى ناكوكى نىوان پىاوانى ته رىقه ت و شه رىبعه ت:

لهسهدهى ستيهه مى كوچى دواى (فهتخى ئيسلامى) واتهكه ئاينى ئيسلام تيكهل به شارستانيه تهجياوازه كان بوون بوو، ئيترا ((قوناغى نووسينه وهى شارستانيه تى ئيسلامى دهستى پيده كات، ئالپره دا فيقهى ئيسلامى دهرده كه ويئت، ههر لپره شدايه كه كه لامى ئيسلامى دهگات ته لوتكهى خوى و سؤفيه گه وره كانيش دهرده كه ون)) (حه مه غه ريب، لا 99) ههر له م سه رده مه شدا چهندين كتيبي تاييه ت به بوارى سؤفيه گه ريش دهر كه وتن، له وان: (رساله قشيريه، مرصاد العباد، مصباح الهدايه، كشف محجوب، و به ره مه كانى غه زالى....) (مقدمه بر مباني عرفان و تصوف، ص 57)

له دواى سه ره له داني چه مك و زاراوهى فهلسه فى له ناو سؤفيه گه رى و جيا بوونه وهى گروه و قوتابخانه سؤفيه گه ريه كان، لايه نگرانى شهريعت به به رده وامى و به توندى هيرشيان دهرده سه ر سؤفى و سؤفيه گه رى. سؤفيايه كانيش بو برگرى كردن له خوڤيان پشتيان به به لگه ئاينيه كان ده به ست. نه م ناكوكيه ش به رده وامى هه بوو تاگه يشته سنورى تومه تباركرنى رابه رانى سؤفيه گه رى به لادان له ئاين و نه ريتى ئيسلامى. نه مه ش نه ك ته نيا به لكو جيهاى ئيسلامي شى دابه شى سه ر دوو كه نال كرد: ((كانونى خوره لاتي ئيسلامى، واته كه نالى ولا ته ئيسلامييه عه ريه بيه كان واته شهريعت تيدا سه نته ر بووه، پيچه وانهى كانونى خورئاواى ئيسلامى كه له كوردستانى خومانه وه ده ست پيده كات تاوه كو هيندستان، نا له م كانونه دا بابا به ته ر ووحى و يرفانييه كان سه نته ر بووه، بويه ده بينرئيت و نه ده بيات و نه زموونى روى زياتر ده كه ويته نه م كانونه.)) (حه مه غه ريب، لا 103-104)

4- دهر كه وتنى سؤفيايه ناوه ندييه كان:

له سه رووبه ندى ناكوكى نيوان نه هلى شهريعت و ته ريقه تداگروپيكي سؤفيه گه رى دامه زرا كه دانوويان له گه ل نه هلى شهريعت تدا ده كولا. بويه نه هلى شهريعت هه گيز خوڤيان له قه رهى نه م گروه سؤفيه گه ريه نه داوه و ناكوكيان له گه لدا نه كردوون، بگره له وتاره كانياندا پالپشتيشيان بو درپيون. نه وانيش ((سؤفيه گه رى) موعته ديله ناوه ندى) به غداديه كان كه جونه يد به غدادى رابه رى ده كرد، به ده رپينيكي تر به يره و كاراران و هاوه لانى سه حو هه رگيز نه بوونه جيى ته كفيري فيقه زانه كان، چونكه گه وره

ترىن نه پارانى سؤفىگه رى ئه وسه رده مهى وه كو ابىن جوزى و ابىن تىمه سه بارهت به رپه وشى په رپه و كارانى ئه م جوره سؤفىگه رى به هىچ به ربه سىتكىان نه كردوه و رىزبان لى گرتوون)) (فروه ر، ص 187) ئه م گروه سؤفىگه رى به زورى به لگه كانىان پشت راست بوو به قورئان و فه رموده، هه روه ها بؤچوونه سؤفىگه رى كانىان به جورىك دهرده رپى كه نارپه زابى لى نه كه وىته وه. بؤنموونه يه كه له بؤچوونه كانىان ئه وه بو (خودا له گه ل ئه وه يكه به هوى هه سى بىننىن و به ركه وتن ناتوان رىت هه سى پى بكرىت، به لام به سىفهت و ناوه كانى دهناسرىت، ناوى خودا نوورى كه به هوى وه شته كان دهنى رىت، ناوى خودا وه كو ئاوىنه يه كه هه موو هىماكان ئاشكرا ده كات) (لاهورى، ص 108-109) بؤيه جوره رى كه وتنىك به دىده كرىت له نىوان ته رىقهت و شه رىعه تدا تا وه كو هه ربه كه يان به ئاسانى به رده وامى به رپه وى خوى بدات.

3- قؤناغى سؤفىگه رى تىورى و ئه ده بى:

ئه م قؤناغه له نىوهى دووه مى سه دهى چواره مه وه ده ست پىن ده كات تا وه كو كؤتايى سه دهى پىنجه مى كؤچى. به قؤناغى جىگىرى و چه سپاوى سؤفىگه رى له قه له م دهرىت، هه رچه نده (دابەشى سه ر دوو قوتابخانه بىون كه هه ربه رىكان په رپه وى نه رىتىكى ده كرد، گروه پىكىان زىاتر پابه ندى شه رىعهت و بابه ته رپه و كارىبه كانى (له يه نى كاره كى) سؤفىگه رى بوون. كه چى لايه نه كهى دىكه زىاتر بايه خىان به لايه نى شاراووه روى سؤفىگه رى ده داو له مامه له كردن له گه ل لايه نه كاره كىه كانى سؤفىگه رىدا كه منته ربه ميان دهنواند) (بوسف پور، نقد صوفى، ص 73) كه بىگومان ئه مانه ش پاشماوه و به رده وامى سؤفىگه رى قؤناغى يه كه م و دووه مى سؤفىگه رىبه.

تاييهت مه ندىبه كانى ئه م قؤناغه:

1- سه ره لدانى شىعرى سؤفىگه رى له دىاررىن تاييه تمه ندىبه كانى ئه م قؤناغه يه. واته له كؤتاييه كانى سه دهى چواره مى كؤچى شىعرى سؤفىگه رى سه رىبه لداو له سه دهى پىنجه مىشدا به ته واوى په ربه ي سه ندو بلاو بووه وه. به جورىك كه ((زؤربه ي شاعىران وورده وورده له وه سفى خهت و خال و

جوانبى و وىنهى دىمهنى سروشت و مهدى پاشا مبرهكان دووركهوتنهوهو رووىانكرده باسكردى حهقىقهت و عهشقى راستهقىنه)) (سجادى، 1392، ص73) كهئهمهش رهوتى شىعرى گۆرى.

2- بهرفراوان بوونى سنوور و زۆر بوونى ژمارهى لايهنگرانى سؤفىگهرى تاييهت مهندييهكى دىكهى ئەم قۇناغهيه. خهلكى خاوهن سهلىقهو جوانى بايهخيان بهسؤفىگهرى دهدا، بهپاديهك پاشاو ميركانيش نهك ههر ئاشناى ئەم بوارهبوون و پويان كردهحقيقهت و مهعريفهتى عهشقى راسته قينه، بهلكو)) (سردانى سؤفبييهناودارهكانيان كردوهو داواى بهرهكەتيان ليكردوون. بۆ نموونه سولتان محمود چووهخانهقاى شىخ ابو حسن خهرقانى و تورغولى سهلجوقى چووهسردانى باباتاهير)) (سجادى، 1392، ص83) نهك ههر ئەوهندهبهلكو زۆرجار پرس و پاويز بهسؤفبييهگوره كان كراوهسهبارت بهبابهتهگرنگ و چارهنووس سازهكانى دهسلات و دهولت. واتهسؤفى و سؤفىگهرى لهم قۇناغهدا بهگشتى بهچاوى ريزو بايهخهوهتماشكراوه و بهتاييهتيش لاي دهسلات.

دهكرت ئەم شكوداربهش بهشىكى زۆرى بههوى ههولى چهند زاناو حهكىمىكى ئەم سهردهمه دا بوو بيت. بۆ نموونه) ابو على سينا كه بنه ماى سؤفىگهرى و عىرفانى لهگهل حىكمهتدا ليكدا، ههروهها موازىنى شهرى و فهرموودهى ئاينى بههوى كتيبهكهى ابو طالب مكى "قوت القلوب" و كتيبهكهى ابو فضل محمد "صفوهالصفوه" و كتيبهكهى غهزالى "احيا العلوم"....هتد)) (سجادى، ص73) ئەم ههولانهبوونه هوى بهرزبوونهوى ويستى خهلكى بۆسه سؤفىگهرى و بهمهش خهلكى زياتر ئاشنا بوون بهبنه ماو رى و رهوشى سؤفى و سؤفىگهرى.

3- زۆر بوونى ژمارهى تهكوه و خانهقاكان سىمايهكى دىكهى ئەم قۇناغهنى كه بىونهمهلبهئندى پهروهرده و فيركردنى مورىدهكان. بهمهش باسكردى سؤفىگهرى چووه ناومه جلىس و سهر ميمبهرهكان كه پييان دهگوت (گوتارى مه جلىس) ((سجادى، ص83))

4- له سهروهئندى زۆر بوونى گرو تىنى ئاگرى ناكوكى نيوان مهزهه بهئاينبييهكان پرؤشكى ئەم بليسه يه سؤفىگه ريشى گرتوه. چونكه ((شىعه و سونى، ئەشعهرى و موعته زىلى و ئىسماعىلى له لايهك و حه نهفى و شافىعى له لايهكى دىكه بهربىونه گيانى يه كترى)) (نقد صوفى، ص38) لهم نپوهندهدا هه

رچه نده سؤفىكان خؤيان له م چؤره پانه به دوورگرت به لآم دواتر خؤيان له جهرگه ى گؤره پانه كه دا دىته وه. چونكه (سؤفىكانىش داكؤكيان له سهر مه زهه بى خؤيان ده كردو پىداگرىشان ده كرد. بؤ نموونه غه زالى له سهر شافىعى بوونى خؤى وخواجه عبدالله نه نصارى له سهر حه نبه لى بوونى خؤى پىداگرىان ده كردو چه ندىن باه تىان له م باره يه وه هه ژاندووه). (زرىن كوب، 1353، ص6) گرپ نه م ناكؤكىه ش له ناوچه يه كه وه بؤ ناوچه يه كى تر جىاوازبوو. چونكه له هه ندىك ناوچه ى وه و نىشاپور نه وه نده به تىن بوو كه به ئاشكرا ده بىنرا، كه چى له به غدا نه و گر و تىنه ى نه بوو.

5- له م قؤناغه دابه هؤى بالآده ست بوونى توركه سه لجوقىيه كانه وه باس و گفتوگؤى فه لسه فى كآل بىووه وه كه له سه ده ى سىى كؤچى زؤر باو بوو. واته ئازادى باس و گفتوگؤ كردن له باره ى باه ته فه لسه فىه جىاوازه كان تاراده يه كى زؤر له ناو چوو (بىهقى، 1356، ص221)

4- قؤناغى سؤفىگه رى فه لسه فى-زانستى:

نه م قؤناغه ى سؤفىگه رى له نىوه ى دووه مى سه ده ى شه شه م ده ست پىده كات تاوه كو سه ده ى يازده هه م. كه له زؤر به ى سه رچاوه كاندا به قؤناغى سه ده ى حه وته م به دواوه ئاماژى بؤكراوه، چونكه خه سلّت و سىماكانى نه م چه نده سه ده يه زؤر له يه كترى نزيكن و به رده وامى يه كترن.

نه م قؤناغه به قؤناغى سؤفىگه رى فه لسه فى ناسراوه، به هؤى بنىادنانى كؤشكى فه لسه فه ى سؤفىگه رى له سهر نه و بنه مايه ى كه له سه ده ى سىيه مه وه بؤى بنىادنرا بوو. له لايه كى تريبشه وه گؤرانى دؤخى سىياسى و هىرشى مه غؤله كان كارىگه ريه كى زؤرى كرده سه ر ره وتى سؤفىگه رى نه م قؤناغه.

تاييه تمه ندىيه كانى نه م قؤناغه:

1- ديارترىن تايه ت مه ندى كه به سىماى ديارى سه ده ى حه وته م له قه له م ده درىتپه ره سه ندىنى سؤفىگه رى فه لسه فى-زانستى بوو. نه م سؤفىگه رى به بنه ماکه ى له سه ده ى شه شه مه وه له لايه ن سوهره وه ردى دامه زرا بوو، كه سوهره وه ردىش (بنه ماي فه لسه فه وه حىكمه تى ئىشراقى له گه لّ به شىكى سه رچاوه ى له حىكمه تى خه سه روان و بىروباوه رپى فه لسه فى پىش ئىسلام، له گه لّ

سؤفىگه رىدا تىكه لكرد) (كوبن، 1325، ص127) دواترىش له سهدهى حه وته مدا ئىبن عربى (وفات 638ه.ق) به رده وامى به و رىچكه هدا و ((عىرفان و حىكمه تى ئىشراقى لىكداو سؤفىگه رى خسته سه ر شىوازى زانستى و به لگه نامىز. كه واته "محى الدين عربى" بونىادنه رىسؤفىگه رى زانستى به، كه هه ندىك به غه وئى گه و ره و كؤمه لىكيش به (خاتم ولايه ت) ناوىان هىناوه)) (اشتىانى، 1344، ص5) به مه ش سؤفىگه رى له شىوهى سه وىرو سلوك و وه رزشى گىانى و جه سته بى قور سه وه گؤراو بووبه ((قوتابخانهى فهلسه فى و فىكرى زانستى كه به عىرفان ناوده برا، ئه م عىرفانه ش (يا خود سؤفىگه رى زانستى و فهلسه فى) وه كوزانست و مه عىرفه ئىلاهيه كانى دىكه له قوتابخانه و به شه زانستى به كاندا ده خوئىرا)) (تارىخ تصوف در اسلام، ص499) ئىتر ئه وجؤ ره سؤفىگه رى و عىرفانه ته شه نهى كردو به ولاتانى دىكه دا بلاو بووه وه، واته له زؤربهى ولاتاندا ناسرا. ئه مه ش به و مانا به نىبه كه ئىتر سؤفىگه رى سهدهى دووه م بنبر بووه و له ناوچووه، به لكو مه به ست ئه وه به كه قوتابخانه سؤفىگه رى به فهلسه فى به كان زالتو و پر ره و اج تر بوون. هه رله به ر ئه مه شه كه ئه م قؤناغه به سؤفىگه رى فهلسه فى ناسراوه.

2-

تاييه ت مه ندىبه كى دىكه ئه م قؤناغه په رته وازه بوونى سؤفىگه رى به هؤى كوچى سؤفىبه ناوداره كانه وه. چونكه له ناوه راستى سهدهى شه شه مدا كاتىك سوپاى ته ته ر هىرشىان كرده سه ر به غداو خوراسان و خوئىنىكى زؤريان پشت و هه رچى كتىبى به نرخبى ئاينى و سؤفىگه رى و لىكوئىنه وه هه بوو سوتاندىان و فرىبان دانه رووباره وه، هه روه ها به هؤى سىاسه تى ئاينى و هه تك كردنى موغته زىله و فه يله سوفان و رافضىان و قرمطىان، و هه ندىك له سؤفىبه كان. (صفا، 1363، ص68-71) ئه مه ش واى له گه و ره سؤفىبه كان كرد كوچ بكه ن و ناوچه كانى خوئىان به جى به يئىن، چونكه له لايه كه وه نه يانده توانى به رگه ئى بىنىنى زولم و سته مى ته ته ره كان به رامبه ر به خه لك و گه و ره پىاوانى ئه و سه رده مه بگرن و له لايه كى دىكه ش گومانى ئه وه ده كرا هه لمه ته كه به ر سؤفىبه كانىش بكه وئىت، بؤيه كوچىان ده كرد به ره و لاتانى ده ورو به رىان و له وئى درىزه يان به كاره كانىان دىداو په يامى سؤفىگه رىان ده گه يانده خه لكى ئه و ناوچانه. كه ئه مه ش هؤكارىك بوو بؤ ته شه نه كردنى سؤفىگه رى. هه وه ها به هؤى ئه م دؤخه و له م قؤناغه دا، به تاييه ت له سه ده ى حه وت وه هشت چه ندىن سؤفى ده ركه وتن ته ركى دونىايان كرد.

3- له م سهردهمه دا شىعرى سؤفىگه رى و عىرفانى به ته واوى په رهى سهند. چونكه خودى سؤفى و عارفه كان به شىعر گوزارشتىان له دؤخ و حال و پىگه سؤفىانهى خؤيان ده كرد. ئەمەش سه رنجى خه لكى خاوهن سه لىقه و روحى جوانى بؤخؤى راپكيشابوو، به جورىك شىعرى سؤفىگه رى له ناو ئەده بىاتدا باو بوو كه ئەوشاعىرانهش كه نه سؤفى بوون و نه سهر به رپىازى سؤفىگه رى بوون كه چى چه مك و زاراوهى سؤفىانهىان له شىعره كانىاندا به كارده هىنا. له كؤى ئەو دهسته وازانهش (خه رابات، موغان، پىر، خه رقه، سؤفى، فقر، فهنا، ... هتد يا خود ناوى سؤفىه ناوداره كانىان له شىعره كانىاندا تؤماره كرد) (سجادى، ص 103)

4- له سه دهى شه شه مدها چه ندىن كتىب دؤى سؤفىگه رى نووسران له لايه ن هيارانى سؤفىگه رى به وه، به لآم له سه دهى حه و ته مدها و لآمى زؤرىك له و نووسىانه دراوه كه وه كو تؤمه تىك درا بوونه پال سؤفىگه رى و پالپشتىش له بىرؤكه نوپىه كانى سؤفىگه رى كرا. بؤ نموونه خواجه نصىر طوسى (وفات 672ه.ق) كه پالپشتى و لايه نگرى حه لاج و بسطامى كرد به رونكر دنه وهى ئەو زاراوانه كرد و وه كه ئەو سؤفىانهى پىن تؤمه تبار كراون، له م باره يه وه و توبه تى: ((زانا يانى رپو كه ش بىن له گوتهى سؤفىه كان تى نه گه شتوون و واده ركه و توه كه يه كىتى بوون نىبه له گه ل خودا، به لكو ئەوه يه به نده هه موو به ئەو ده بىنىت و ده لىت هه موو شتىك له ئەوه، كه واته هه موو يه كه و ئەوه يكه و توبه ت (انا الحق) و ئەوه يكه و توبه تى (سبحانى اعضم شأنى) بانگىشهى يه كىتى بوون نىبه، به لكو رپونكر دنه وهى بوونى خوده و سه له ماندى جگه له خوده)). (رضوى، 1334، ص 52-54) به هؤى هه ولى ئەو نووسه رو زانا يانه وه كه به رگرىان له سؤفىگه رى ده كرد و رپونكر نه وه و لىكدانه وهى دروستىان و بؤ ئەو چه مكو زاراوه سؤفىگه رى به نوپىانه ده كرد كه سؤفى و سؤفىگه رىان پىن تؤمه تبار ده كرا. به مەش گلؤلى سؤفىگه رى تاراده يه كه له لپژى ده رباى ده بىت.

5- له م قؤناغه دا جىاواى و ناكو كى نىوان سؤفىگه رى شىعه و سونى زؤر به رپوونى به دىده كرئت به تايبه ت ((شىعه دوا زده ئىمامىيه كان و هه ندىك له سوننه كان، مملانى گه يشته ئەو راده يه كه له وه لآمى يه كترىدا كتىب و نامىلكه يان ده نووسى و له كؤرو مه جلىسه كانىاندا ده يانخو پىنده وه ((سجادى، ص 104) له وه به دوا وه ئەم ناكو كىه به درپژاى مپژووى سؤفىگه رى به رده وامى هه يه .

6- ناكوكى نىوان بهرەى شەرىعەت و بهرەى ترىقەت لەم قۇناغەشدا بەردەوامە بەلام بە تايبەت مە ندى و جىاوازى دىارىكرائو. چونكە لەم قۇناغەدا هەردوو بەرەپىگە و ئاستى زانستى بەرزدا بوون، بۆيە دەبىنرئىت هەر سەردەمە و دەسالاتى لايەنىك بەسەر ئەو وىتردا رەوا دەبئىت. بۇنموونە لەسە رە تاكانى ئەم قۇناغەدا بەهۆى بەردەوامى ئەو قوتابخانە ئايىنىانەى كە لەسە دەى پىنچەم لە لايە ن -نظام المك- وە لە زۆرەى شارەكانى وەكو بەغداو بەصرە، موصل، بلخ، ئەسفە هان، نىشاپور..... هتد دروستكرابوو، تىدا بايەخ دەردا بە خوئىندن و فىركردنى زانستى شەرىعەت، بەمەش زانستەكانى دىكە بە تايبەت زانستە قلىبىيەكان تارادەيەك بن بەها بوون. (صفا، 1363، 234-241) بەلام بەهۆى دەسەلات و سەرنجى سەلجوقىەكان بۇ سۆفىگەرى، سۆفىگەرى دە ستىكرىدە تەشەنە كردن و پەلهاو وىشتن و گروپەكانى سۆفىگەرىش تا دەهات روو لەزىاد بوون بوون. تاوەكو (سەدەى نۆيەم شەرىعەت و تەرىقەت لىك نزيك بوونەو و تارادەيەكى زۆرىش تىكەل بەبەكترى بوون، بەم شىو بە شىخ و رابەرانى سۆفىگەرى بىون بە پىراردەرى شەرىعەش) (تارىخ ادبىيات در ايران، ص 66-67) ئەم دۆخى ئاشتە و ايبەش بە درىژاى سەدەى نۆيەم بەردە وام بوو تاوەكو (لەسەدەى دەيەمدا بەهۆى پەفتارى هەندىك بەرپوالەت سۆفى و دووركەوتنە وەى هەندىك دەروئىش لەنەرىت و پىساي سۆفىگەرى و پشت گوئ خستنى حوكمە شەرىعەى كان، بەمەش بىروبوەرى خەلك بۆسۆفى و سۆفىگەرى روى لەكەمى كردو زىاتر روىيان لە زانايانى ئاينى و شەرىعەت كرد). (سجادی، 164) ئەمەش بوو هۆى ئەو يەكە دىسانە و بەرەى شەرىعەت بە توندى روىبوە روى سۆفىگەرى ببنەو و بەردەوام بن لەهتيرشكرىدە سەر سۆفىكان. ئەم دۆخەش بەردەوام بوو تا سەدەى يازدەهەم بەرادەيەك بەهۆى فەتواى هەندىك لە زانايانى شەرىعە تەو و ژمارەيەك لە سۆفىبەكان كوژران. (تارىخ ادبىيات در ايران، ص 201-205)

ئەنجامەكان:

1- سۆفىگەرى تايبەت نىبە بە ئاينى و مەزەبىكى تايبەت، بەلكو بنەماى لە زۆرەى ئاينى و ئاينزاكاندا بەدەكرئىت. چونكە زوهد سەرچاوەى سۆفىگەرى و لە زۆرەى ئاينەكانىشدا بوونى هەيە.

- 2- لىكچوون و هاوبهشى هه ندىك بىرؤكه و نهرىتى سؤفىگه رى له نىوان ئايىن و ئايىن زاكان به لگه رى ئه وه نىه كه سؤفىگه رى ته نها يه ك سهرچاوهى هه يه و له يه كترىان وه رگرتووه، به لكو سؤفىگه رى دلى ئايىن و ئايىنزاكانه.
- 3- راسته سؤفىگه رى ئىسلامى وه كو چه مك و زارواه له سه دهى دووه مى كؤچى سه رى هه لدا به لام له سه دهى يه كه مىشدا چه ندىن سؤفى هه يه كه له ژىر ناوى سؤفى نه بوونز وه كو حسن به سرى. بگره له سه رده مى پىغه مبه رشدا هه بوون و خودى پىغه مبه رىشمان ژبانيكى سؤفىانه ژباوه و هاوه لانىشى چاويان لى كردووه.
- 4- زوهد سهرچاوهى سؤفىگه رى ئىسلاميه، بؤيه قؤناغى يه كه مى سؤفىگه رى ده كرئت به سؤفىگه رى زاهيدانه ناو ببرىت. چونكه سؤفىه كانى سه دهى دووه م په پرهوى زوهديان ده كرد له ئه نجامدانى وه رزشى گيانى و جه سته يى قورس و دووركه و تنه وه له دونباو به كه مزانىنى.....
- 5- رابىعهى عه دهوى به وه رچه رخينه رى سؤفىگه رى داده نرىت. چونكه له كؤتاييه كانى سه دهى دووه مى كؤچيدا رهوتى سؤفىگه رى له زاهيدانه وه گؤرى بؤ عاشقانه.
- 6- به هؤى ئاشنا بوونى شارستانيه تى ئىسلامى له گه ل شارستانيه ته كانى ديكه وه، جا چى له رپىگه رى فه تحى ئىسلاميه وه بىت ياخوود له رپىگه رى وه رگىرانه وه بىت، له سه دهى سى كؤچى پى نايه قؤناغىكى نوئ، كه سؤفىگه رى فه لسه فى بوو.
- 7- به هؤى كارىگه رى فه لسه فهى ئىشراقى و نه و ئه فلو تىنيه وه ژماره يه ك چه مك و زارواهى فه لسه فى خزانه ناو سؤفىگه رى ئىسلاميه وه كه ناكؤكى خسته نىوان به رهى شه رىعه ت و سؤفىگه رى. ئه م ناكؤكبه ش به درىژابى مېژووى سؤفىگه رى به رده وامه بوو، ته نانه ت مهرگى چه ند سؤفىه كى ناودارى وه كو غه زالى و به ستامىشى لى كه وته وه.
- 8- شىعرى سؤفىگه رى له كؤتاييه كانى سه دهى چوارهم سه ربه لدا و له سه دهى پىنجه مدا گه شهى كردو په رهى سه ند له سه رده ستى سؤفىه ناوداره كان كه ده ستيان دايه قه لاه م و به شىعر گوزارشتىانه حال و پىگه رى خؤيان ده كرد. ئه مه ش رهوتى شىعرى گؤرى، به جورىك له سه دهى حه و ته مدا ئه و شاعيرانه ش كه سؤفى نه بوون زارواهى سؤفىانه يان له شىعره كانياندا به كارد هىنا.
- 9- بارودؤخى سياسى و كؤمه لايه تى كارىگه رى راسته وخؤى له سه ر رهوتى سؤفىگه رى هه بووه، واته كاتىك ده سه لاتى سياسى پالپشتى سؤفى و سؤفىگه رى كرد بىت ئه وا سؤفىگه رى زؤر به

مجلة قهلاى زانست العلميه

مجلة علمية دورية محكمة تصدر عن الجامعة اللبنانية الفرنسية - اربيل، كوردستان،
العراق

المجلد (٤) - العدد (٢) ، ربيع ٢٠١٩

رقم التصنيف الدولي: ISSN 2518-6558 (Online) - ISSN 2518-6566 (Print)

خپرابى گه شهى كردوه و بلاو بووه ته وه. به پيچه وه وانه شه وه هه ركات ده سلات لايه نگري به ره
ى شه هريعه تى كرديت نه وا سو فيگه رى كز بووه.

سه رچاوه كان:

سه رچاوه كوردبيه كان

1. ته حسين حه مه غه ريب (2018)، له هه موو دينه كاندا كه ته سه وف.....، گوڤارى خال، ژماره 16 ى نيسانى.
2. د. ابراهيم احمد شوان (2014)، سو فيگه رى (شيعرى ئاينى و سو فيگه رى له شيعره كوردبيه كانى مه حويدا)، له بلاو كراوه كانى كو مپايناي رسته بو چاپ و بلاو كردنه وه، هه ولير، چاپى دووهم.
3. مه لا محمدى شه لماس (1991)، مه جليسى نه وليا، به رگى 1-2، سنج.
4. محه مه د وه سمان، فه لسه فه ى سو فيگه رى لاي (ئيمامى غه زالى، بن عه ره بى، مه ولاناي رومي)، چاپى دووهم، ناوه ندى ئاودير، هه ولير، 2014

سه رچاوه فارسىيه كان

5. ابو الفضل محمد بن حسين بيهقى (1356)، تاريخ بيهقى، تصحيح دكتور على اكبر فياض، مشهد- دانشگاه فردوسى.
6. نگارش ابو على عثمانى (1345)، ترجمه ريساله قشيريه، تصحيح بديع الزمان فروزانفر، انتشارات بنگاه ترجمه و نشر كتاب.

7. جلال الدين اشتيانى (1344)، شرح مقدمه قىصرى بر فصوص الحكم، انتشارات كتابفروشى باستان مشهد.
8. خليل الحبر الفاخورى، تاريخ فلسفه در جهان اسلامى، ترجمه عبدالمحمد ايتى، چاپ 3، آموزش انقلاب اسلامى.
9. د. زين الدين كيانى نژاد (1366)، سير عرفان در اسلام، تهران، كتاب فروشى اشرف.
10. د. سيد ضياءالدين سجادى (1392)، مقدمه‌ى بر مبانى عرفان و تصوف، تهران، سمت، چاپ هجدهم.
11. د. محمد كاظم يوسف پور (1395)، نقد صوفى، چاپ دوم، تهران، روز نه.
12. د. نصرت الله فروهر (1386)، كارنامه تصوف، تهران، نشر افكار.
13. ذبيح الله صفا (1329)، تاريخ علوم عقلى در تمدن اسلامى، ج 1، انتشارات دانشگاه تهران.
14. شهاب الدين ابو حفص سهروردى، حاشيه احيا علوم، ج 1، ترجمه عبدالمؤمن اصفهانى، به كوشش قاسم انصارى، تهران، انتشارات علمى و فرهنگى.
15. ذبيح الله صفا، تاريخ ادبيات در ايران، انتشارات ابن سينا، ج 1، 1332.
16. دكتور ذبيح الله صفا، تاريخ ادبيات در ايران، ج 2، تهران، فردوس.
17. عبدالرحمن جامى (1366)، نفخات الانس، تصحيح مهدى توحيدى پور، تهران، انتشارات كتابفروشى محمودى.
18. عبدالباقى گولپينارلى، مه ولانا جلال الدين زندگى، فلسفه، گزيده‌ى از انها.
19. عبد الحسين زرین كوب (1353)، زندگى و اندیشه‌ى غزالى، انتشارات انجمن ايار ملي.
20. عزيزين محمود بن على كاشانى (1367)، مصباح الهدايه و مفتاح الكفايه، به كوشش جلال الدين همائى، ج 3، نشر هما.
21. فتح الله خليف (1975)، محاضرات فلسفه الاسلاميه، بيروت، مكتب كريدبه.
22. قاسم غنى (1340)، بحث در اثار و احوال و افكار حافظ، انتشارات زوار.
23. محمد اقبال لاهورى، سير فلسفه در ايران، ترجمه اريان پور، ج 1، انتشارات بامداد.
24. محمد تقى مدرس رضوى (1334)، اصول و اثار خواجه نصير طوسى، انتشارات دانشگاه تهران.

25. هانرى كوبن (1325)، روابط حكمت اشراق و فلسفه ايران، ترجمه نصطفى مقربى، نشره
انجمن ايران شناسى

سه رجاوه ئينگليزيه كان

26. NURBAKSHH, Sufism Meaning Knowledge, and Unity (New York:
khaniqahi-Nimatulahi publications, 1981, P.16

ملخص

التصوف موضوع روحي حي، حيث شغل بنفسه معظم الادبان و المدارس الفلسفية. ان هدف
التصوف هو تزكية الروح من العيوب و تحريرها من قفص الجسد. وقد اهتم الاسلام بهذا الموضوع اهتماما
واضحا، لذلك أثرت الميراث التصوفي تأثيرا بالغا في أدبيات و قواميس الشعوب المسلمة.

تناول هذا البحث مراحل نشوء و تنمية و تطور التصوف الاسلامي. ولهذا الغرض تم تقسيم
تاريخ التصوف الى عدة مراحل منها: (مرحلة التصوف الزهدي، مرحلة التصوف العشقي، مرحلة التصوف
الفلسفي، مرحلة التصوف الأدبي). وفي ظلال هذا التقسيم تم شرح أهم الخصال لكل مرحلة.

Abstract

Sufism is a living spiritual theme, where it occupied most religions and schools by itself. The goal of Sufism is to purify the soul of the defects and release it from the cage of the body. Islam has taken a keen interest in this subject, so the mystical heritage has had a profound impact on the literature and the dictionaries of Muslim nations.

مجلة قهلاى زانست العلمية

مجلة علمية دورية محكمة تصدر عن الجامعة اللبنانية الفرنسية – اربيل، كوردستان،
العراق

المجلد (٤) – العدد (٢) ، ربيع ٢٠١٩

رقم التصنيف الدولي: ISSN 2518-6558 (Print) - ISSN 2518-6566 (Online)

This research deals with the stages of emergence, development and growth of Islamic Sufism. For this purpose, the history of Sufism has been divided into several stages, including: (the Ascetic Sufism stage, the stage of mysticism ashki, the philosophical mysticism stage, the stage of literary mysticism). In the shadow of this division, the most important characteristics of each stage were explained.